

OD POČETKA 2014. nastavlja se jedan od najznačajnijih zahvata obnove

Katedrala sv. Jakova zaštićena kao i Sibenica

JOŠKO ČELAR
 redakcija@sibenski-list.hr
 ŠIBENIK

Hrvatski restauratorski zavod započeo je početkom rujna 2012. godine s istraživanjima i konzervatorsko-restauratorskim (najprije s probnim) radovima na kamenoj plastici unutrašnjosti prezbiterija i glave apside šibenske katedrale. Prema planu radova koji su sada u punom jeku, obnova će obuhvatiti cjelokupno unutrašnje kameno oplošje i kameni inventar stolnice. U tom iznimno složenom i zahtjevnom poslu sudjeluju konzervator-restauratori specijalizirani za kamenu plastiku, geolozi, kemičari, arhitekti, povjesničari umjetnosti iz Restauratorskog odjela Split, Prirodoslovnog laboratorija, Odjela za graditeljsko nasljeđe i drugi stručnjaci. Projekt financijski prati Ministarstvo kulture RH sa šibenskom biskupijom.

Za proteklih 478 godina koliko katedrala postoji, pored obnoviteljskih zahvata u prošlosti, ovo je, uz primjenu najsuvremenije tehnologije najopsežnija sanacija remek-djela Jurja Dalmatinca i Nikole Firentinca.

Skele od 20 metara

Posljednji veliki zahvat na katedrali zbio se 1996. godine, kada je sanirana kupola, namjerno pogodena granatom od 40 mm s neprijateljskog broda JRM, 18. rujna 1991. Godine.

Tijekom stoljeća katedrala je najviše trpjela od nanosa morske soli nošene vjetrovima, taloženjem vapnenca, slijevanjem oborinskih voda i od drugih štetnih atmosferskih učinaka, pogotovo u vrijeme postojanja stare Tvornice karbida i cijanamida (kasnije Tvornice elektroda i ferolegura u Crnici) i

Pola katedrale pod skelama

od taloženja štetnih plinova njihovih pogona. Sve je to, uz druge dugoročne pojave, izazivalo kemijske i fizičke promjene na osjetljivoj strukturi kamenih blokova, umjetničke kamene plastike na gotičkim apsidama katedrale i drugdje u njoj.

Trenutno je cijeli prezbiterij na gornjem dijelu crkve, gotovo do vrha same kupole, obložen složenim skelama u visini od dvadesetak metara (postavila Keran Comp iz Vodica). Usprkos činjenici, što je

unutrašnjost crkve zapravo gradilište, služba božja i drugi crkveni obredi, odvijaju se na uobičajeni način, iako pod neobičnim vizualnim dojmom.

Katedralu smo obišli u pratnji don Krešimira Mateše, katedralnog župnika i jednog od članova biskupijskoga tima koji svakodnevno prati radove u vrijeme kada se ne služe mise.

Don Krešo nam je otkrio novost, da će se raditi na tome da se prozori u donjem dijelu kupole ubuduće

478
 GODINA
 prošlo je od završetka
 gradnje katedrale
 sv. Jakova

ove povijesne baštine u Hrvatskoj, šibenske katedrale

ova bit će Sikstinska kapela

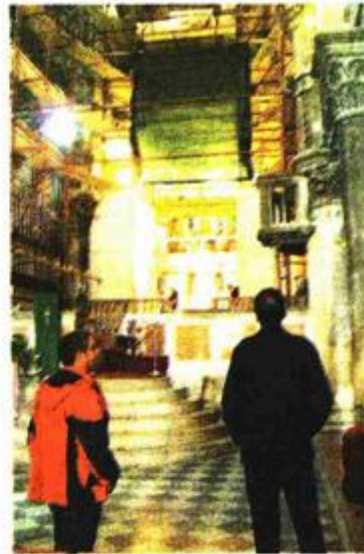
Pogled na lađu s 20 metara

Svečana misa na blagdan Svih svetih

Ivana Hodak čisti glavni oltar

moгу otvarati, kako bi se poboljšala ventilacija cijele crkve, jer njena 'hermetička' zatvorenost, s velikim oscilacijama temperatura ljeti i zimi, vidno utječe na kvalitetu zraka u njoj, a time i na sveukupnu kamenu strukturu katedrale.

Dnevno svjetlo kao nebesko nadahnuće

Ovih dana doznajemo da je postupak kontrole unutarnje 'atmosfere', uz najnovija znanstvena dostignuća, radi njene zaštite, napravljen u čuvenoj Sikstinskoj kapeli Michelangela Bonarottia u Vatikanu.

Obnova šibenske katedrale sv. Jakova (građene od 1431. do 1536.) jednog od najvećih graditeljskih ostvarenja 15. i 16. stoljeća na tlu Hrvatske, svjetskog spomenika kulture i od 2000. pod zaštitom UNESCO-a, koja je početa prije dvije godine, u punom je jeku

U obilasku katedrale, uz glavni oltar Gospe od Plača zatekli smo konzervatoricu Ivanu Hodak, kako tlačnim zrakom propuhuje pukotine sastava oltara i Željka Klarića iz Zadra koji laserskom tehnikom, centimetar po centimetar, čisti kamene blokove od tamnih naslaga.

Naposljedku smo se uspeli drvenim stubama po 'katovima' skele do vrha pod kupolom. Odatle se pruža pogled iz ptičje perspektive na glavnu lađu crkve i na prelijepu veliku rozetu s muranskim staklom nad glavnim portalom, kroz koju u crkvu ulazi dnevno svjetlo, kao neko nebesko nadahnuće. «